

Sygn. akt II KK 511/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2022 r.

sprawy **G. N.**

skazanego za czyn z art. 178a§4 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 29 kwietnia 2022r., sygn. akt VI Ka 1256/21,

zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 2 lipca 2021r., sygn. akt V K 1037/20

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. D. – Kancelaria Adwokacka w K. – kwotę 442,80zł (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu, za sporządzenie i wniesienie kasacji,
3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

W postawionym zarzucie skarżący wskazał na „rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433§2 k.p.k. w zw.

z art. 457§3 k.p.k., polegające na naruszeniu prawa materialnego, tj. art. 11§2 k.k., poprzez jego niezastosowanie, gdyż zachowanie G. N. kierującego pojazdem w dniu 30 sierpnia 2020r. w stanie pod wpływem środka odurzającego, który w następstwie naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu spowodował wypadek komunikacyjny, w którym śmierć poniosła M. T., stanowi jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona przestępstw określonych w art. 177§2 k.k. w zb. z art. 178§1 k.k. w zb. z art. 178a§4 k.k.”

Nie omawiając szerzej nieprawidłowości w sposobie sformułowania tego zarzutu uznać należało, że wolą skarżącego było zarzucenie Sądowi II instancji przeprowadzenie nieprawidłowej kontroli odwoławczej w zakresie rozpoznania zarzutu apelacji dotyczącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 11§2 k.k. – wynika to ze wskazania w podstawie zarzutu naruszenia art. 433§2 k.p.k.

Analiza uzasadnienia orzeczenia Sądu Odwoławczego nie pozwala jednak podzielić stanowiska obrony. Sąd Odwoławczy odniósł się bowiem do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 11§2 k.k. i uczynił to w sposób rzeczowy i wyczerpujący.

W uzasadnieniu kasacji skarżący nie podniósł żadnej argumentacji, która wykazywałaby nieprawidłowości w rozumowaniu Sądu II instancji, a jedynie powielił treść uzasadnienia apelacji w tym zakresie, tj. zaprezentował swoje zapatrywania, a raczej przytoczył głosy doktryny i orzeczenie Sądu Okręgowego w Lublinie, w kwestii tego, czy prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i spowodowanie wypadku w komunikacji, określonego w art. 177§1 lub 2 k.k., stanowi jedno przestępstwo, czy też dwa niezależne przestępstwa, skłaniając się przy pierwszej wersji.

Sąd Odwoławczy, za Sądem Rejonowym, zajął odmienne stanowisko, popierając je treścią postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2002r., sygn. akt I KZP 4/02, i odnosząc wynikające z niego wnioski do sytuacji prawnokarnej skazanego. I tak, Sąd skonkludował, że wypadek komunikacyjny w miejscowości T. był wyłącznie wąskim czasowo wycinkiem całego zachowania G. N., które w tej sprawie podlega ocenie z punktu widzenia prawa karnego. Zdecydowanie dłuższym był fakt prowadzenia pojazdu w stanie pod wpływem środków odurzających, bowiem zanim doszło do wypadku, skazany prowadził

pojazd znajdując się pod wpływem środków psychotropowych na odcinku o długości około 20 kilometrów. Wynikiem powyższego było uznanie tych zachowań G. N. za dwa odrębne czyny.

Wniosków Sądu nie sposób uznać za niewłaściwe czy bezpodstawne. Tym samym uznać należało, że skarżący nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek naruszenia prawa, a tym bardziej o takim charakterze, że winno ono skutkować orzeczeniem kasatoryjnym.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną i życiową, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.